

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/32/2018
Identifikačné číslo spisu: 7017200315
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200315.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Loacker Holding s.r.o., Cesta do Hanisky 11, Košice, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s.r.o., Bočná 10, Košice, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 172121/2017 z 23. februára 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/45/2017-79 z 1. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/45/2017-79 z 1. marca 2018 podľa § 191 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 172121/2017 z 23. februára 2017 ako aj rozhodnutie Mesta Košice č. B/2012/214422/B/2012/00208277-09 z 28. júna 2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi.

2. Rozhodnutím č. 172121/2017 z 23. februára 2017 žalovaný potvrdil rozhodnutie Mesta Košice č. B/2012/214422/B/2012/00208277-09 z 28. júna 2012, ktorým bola žalobcovi podľa § 44 ods. 6 písm. b) zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2011 v sume 4 616,99 eura.

3. Rozhodnutiu žalovaného predchádzal tento skutkový stav:

- rozhodnutím Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007 bola zmenená hranica medzi katastrálnymi územiami E. a Ž. v prospech obce Sokolany,
- rozsudkom sp. zn. 6Sp/18/2007 z 22. novembra 2007 Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007. Proti rozsudku krajského súdu podal

odporca odvolanie, ktoré Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 6Sžo/43/2008 z 29. októbra 2008 odmietol ako oneskorene podané.

- nálezom č. II. ÚS 65/2010 z 27. októbra 2010 Ústavný súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/43/2008 z 29. októbra 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- rozsudkom sp. zn. 1/Sžr/43/2012 zo 14. mája 2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Sp/18/2007 z 22. novembra 2007 tak, že zrušil rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007 a vec vrátil správe katastra na ďalšie konanie,
- rozhodnutím č. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ z 25. októbra 2013 Okresný úrad Košice - okolie, katastrálny odbor zmenil hranicu medzi katastrálnymi územiaми E. a Ž. v prospech obce Sokolany,
- rozsudkom č. k. 2Sp/59/2013-53 z 25. marca 2014 Krajský súd v Košiciach zrušil rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č. k. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ z 25. októbra 2013 a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie,
- uznesením sp. zn. 4Sžr/75/2014 z 10. septembra 2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/59/2013-53 z 25. marca 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- rozsudkom č. k. 2Sp/59/2013-145 z 1. decembra 2015 Krajský súd v Košiciach zrušil rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č. k. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ z 25. októbra 2013 a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie,
- rozsudkom sp. zn. 4Sžr/32/2016 z 8. júna 2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/59/2013-145 z 1. decembra 2015 a rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č. k. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ z 25. októbra 2013 potvrdil.

4. Na dokreslenie najvyšší súd uvádza, že následne v čase po vydaní preskúmaného rozhodnutia žalovaného Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. III. ÚS 196/2017 z 12. septembra 2017 zrušil rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžr/32/2016 z 8. júna 2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 4Sžr/16/2017 z 10. apríla 2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/59/2013-145 z 1. decembra 2015 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že dňa 11. novembra 2008 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007, ktorým bola zmenená hranica medzi katastrálnymi územiaми E. a Ž. v prospech obce Sokolany. Dňa 8. novembra 2010 nadobudol právoplatnosť nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 65/2010, ktorým stratilo právoplatnosť rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007. Na základe tohto nálezu bola (záznamom, plniacim iba evidenčnú funkciu) obnovená pôvodná hranica medzi katastrálnymi územiaми E. a Ž. Y. v súbore popisných aj geodetických informácií v prospech mesta Košice. Konanie ďalej pokračovalo na Najvyššom súde SR a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1Sžr/43/2012 zo 14. mája 2013 bolo rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007 zrušené a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie. Dňa 10. augusta 2016 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru č. OU-KS-KO1-H-2/97/d-BJ z 25. októbra 2013, ktorým bola zmenená hranica medzi katastrálnymi územiaми E. a Ž. v prospech obce Sokolany.

6. S odkazom na ustanovenie § 99 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 582/2004 Z.z.“) žalovaný uviedol, že správu dane z nehnuteľností vykonáva obec, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 10 písm. a) zákona č. 511/1992 Zb. je na určenie miestnej príslušnosti pri dani z nehnuteľností vyrubovanej na zdaňovacie obdobie rozhodujúci stav k prvému dňu zdaňovacieho obdobia, pričom podľa ustanovenia § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. je na vyrubenie dane z nehnuteľností rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Vzhľadom na to, že dňa 8. novembra 2010 nadobudol právoplatnosť nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 65/2010, ktorým stratilo právoplatnosť rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007, a na základe tohto nálezu bola obnovená pôvodná hranica medzi katastrálnymi

územia E. a Ž. v prospech mesta Košice, právny stav bol taký, že k 1. januáru 2011 sa nehnuteľnosť nachádzala na území mesta Košice, preto rozhodnutie na zdaňovacie obdobie roku 2011 vydal vecne a miestne príslušný správca dane - Mesto Košice.

7. Krajský súd v Košiciach v odôvodnení rozsudku poukázal na podstatnú skutočnosť, že k 1. januáru 2011 nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu zapísané na LV č. XXXX boli vedené v katastrálnom území E., opak tejto skutočnosti v tom čase nebol preukázaný, preto žalobca pri podávaní daňového priznania, ako aj následne pri plnení svojej daňovej povinnosti vychádzal z tohto zápisu, ktorý svedčil miestne príslušnému správcovi dane z nehnuteľností - obci Sokolany, a to v zmysle § 18 ods. 2 a § 99 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. v spojení s § 3 ods. 7 a ods. 10 písm. a) zákona č. 511/1992 Zb.

8. Zápis na LV č. XXXX, ktorý určil, že tam zapísané nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu patria do katastrálneho územia E., bol vykonaný na základe rozhodnutia Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp/18/2007-29 z 22. novembra 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 11. novembra 2008. Takto zapísaný stav na LV č. XXXX trval až do vyznačenia zmeny údajov v katastri nehnuteľností podľa zápisu pod č. Z-2935/2011 z 28. apríla 2011 na podklade nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS/65/2010-49 z 27. októbra 2010.

9. Ustanovenia § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z.z.“) v sebe obsahuje právnu domnienku hodnovernosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, ktorá je vyvrátiteľná, teda pripúšťa dôkaz opaku. Túto domnienku je preto potrebné považovať za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak.

10. Krajský súd poukázal na to, že skutočnosti vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS/65/2010-49 z 27. októbra 2010 nemožno bez ďalšieho považovať za preukázanie opaku údajov zapísaných v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, a to z dôvodu, že v tomto konaní sa Ústavný súd Slovenskej republiky nezaoberal meritom veci, t. j. tým, ako má byť určená hranica medzi katastrálnymi územiaми Ž. a E. a v tomto rozhodnutí nebola riešená otázka, do ktorého katastrálneho územia patrí sporné územie. Toto rozhodnutie len konštatuje porušenie práv Mesta Košice v rovine procesnoprávnej, a to s ohľadom na nesprávny postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k posúdeniu včasnosti podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach. Následkom tohto rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sa rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky stalo neprávoplatné a táto právna skutočnosť bola aj predmetom záznamu pod č. Z-2935/2011 z 28. apríla 2011. Krajský súd zdôraznil, že k 1. januáru 2011 neexistovalo žiadne iné rozhodnutie, z ktorého by bolo možné prijať záver, do ktorého katastrálneho územia patria nehnuteľnosti žalobcu, než to, v ktorom Krajský súd v Košiciach pod sp.zn. 6Sp/18/2007 rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie správneho orgánu č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007, ktorým došlo k zmene hranice katastrálnych území v prospech katastrálneho územia E..

11. Za okolnosť dôležitú pre toto konanie krajský súd považoval skutočnosť, že žalobca odviedol daň z nehnuteľností na rok 2011 v prospech obce Sokolany na základe výmeru, ktorý vydala obec Sokolany. Krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/37/2010 z 18. mája 2011 v obdobnej veci, z ktorého vyplýva, že: „V záujme zachovania právnej istoty ako základného princípu právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) nie je možné, aby dvaja rôzni správcovia dane, ktorí spravujú daň totožného druhu (v tomto prípade daň z nehnuteľností) zdaňovali totožný predmet dane a aby obaja vyžadovali od daňovníka odvedenie totožnej dane (dane z nehnuteľností) v prospech každého z nich za identický predmet dane v tom istom zdaňovacom období. V opačnom prípade by bol žalobca v jednom a tom istom zdaňovacom období nezákonne zaťažený dvojitou daňovou povinnosťou, ktorej predmetom by boli identické nehnuteľnosti, čo je v rozpore s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a zásadou zákonnosti podľa § 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.).“ V predmetnom rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež vyslovil, že: „Pre určenie osoby daňovníka, ako aj správcu dane boli rozhodujúce údaje zapísané v katastri nehnuteľností (§ 2 zákona č.

317/1992 Zb.). Pri daniach, kde predmetom zdanenia je nehnuteľnosť, je miestne príslušný správca dane, v ktorého územnom obvode sa predmetná nehnuteľnosť nachádza (§ 3 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb.). Územný obvod, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť, sa určuje podľa zápisov v katastri nehnuteľností. Kataster slúži ako informačný systém najmä na ochranu práv k nehnuteľnostiam, na daňové účely a poplatkové účely, na oceňovanie nehnuteľností a podobne (§ 2 katastrálneho zákona). Preto v čase podania daňového priznania žalobcu k dani z nehnuteľností na rok 2004 k nehnuteľnostiam vedeným v evidenčných listoch bol rozhodujúci stav k 1. januáru 2004 a zápis v katastri nehnuteľností (evidenčný list).“

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Mal za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci § 440 ods. 1 písm. g) SSP).

13. Sťažovateľ s poukazom na § 4, § 5 ods. 2 a § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. uviedol, že samotné právo k nehnuteľnosti vzniká, mení sa alebo zaniká dňom účinnosti zákona alebo právoplatnosti príslušného rozhodnutia, pričom kataster uvedenú skutočnosť iba zaeviduje, preto nie je podstatné, kedy sa tak stane. Tiež poukázal na to, že samotný zákon č. 162/1995 Z.z. (§ 41 ods. 1, § 70 ods. 1, § 71 ods. 2) predpokladá možnosť nesúladu stavu zapísaného v katastri nehnuteľností a skutkového stavu.

14. Vzhľadom na to, že dňa 8. novembra 2010 nadobudol právoplatnosť nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 65/2010, ktorým stratilo právoplatnosť rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007 vo veci určenia priebehu hranice, a na základe tohto nálezu bol navrátený právny stav, keď sporné územie bolo súčasťou mesta Košice, keďže žiadne iné právoplatné rozhodnutie o tom, že sporné územie patrí obci Sokolany, neexistovalo. Zápis tohto nálezu do katastra nemá vplyv na vznik, zmenu a zánik práv, plní iba evidenčnú funkciu. Sťažovateľ tiež poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 5Sžo/59/2015 z 26. januára 2017, sp. zn. 5Sžo/38/2015 z 19. januára 2015), z ktorých vyplýva, že materiálna publicita katastra nie je absolútna a dôkaz opaku je prípustný.

15. Sťažovateľ tiež uviedol, že zápis v katastri nehnuteľností je podľa ustanovení § 5 a 6 zákona č. 582/2004 Z.z. rozhodujúci iba pre určenie osoby daňovníka a pre zaradenie pozemku do príslušnej skupiny, avšak v žiadnych ďalších súvislostiach, teda ani v súvislosti s určením katastrálneho územia a príslušného správcu dane zákon č. 582/2004 Z.z. na zápis v katastri neodkazuje.

16. Ku skutočnosti, že žalobca odviedol daň z nehnuteľnosti za zdaňovacie obdobie roku 2011 v prospech obce Sokolany, sťažovateľ uviedol, že už pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania bol žalobca výzvou mesta Košice doručenou 18. januára 2011 oboznámený s nálezom Ústavného súdu SR, avšak napriek tejto výzve podal daňové priznanie obci Sokolany a po doručení platobného výmeru obce Sokolany neuplatnil žiadne opravné prostriedky, ale daň uhradil. Ani následne žalobca neuplatnil žiadne mimoriadne opravné prostriedky.

17. Sťažovateľ pritom netvrdí, že by okrem mesta Košice bola správcom dane z nehnuteľností za rok 2011 aj obec Sokolany. Ak by žalobca bol uplatnil opravné prostriedky, sťažovateľ by bol prerušil konanie do meritórneho rozhodnutia vo veci príslušnosti sporného územia, a nenastala by situácia, keď sťažovateľ nemôže v zmysle platnej legislatívy rozhodnutie obce Sokolany preskúmať v rámci svojich kompetencií.

18. K rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/37/2010 z 18. mája 2011, na poukázal krajský súd, sťažovateľ uviedol, že sice sa týka dane z nehnuteľností, avšak vyslovený právny názor sa vzťahuje na iný skutkový stav. V tomto prípade boli údaje v katastri v rozpore s verejnými listinami a správa katastra bola povinná postupom podľa § 59 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/1995 Z.z. chybu opraviť, pričom táto oprava chyby má vplyv na vznik, zmenu a zánik vlastníckych práv. V danom prípade preto, aj napriek tomu, že verejné listiny svedčili v prospech mesta Tvrdošín, najvyšší súd rozhodol o tom, že správcom dane je obec Vitanová, a to z dôvodu, že k 1. januáru 2004 zápis v

katastri svedčal v jej prospech a správa katastra vykonala opravu chyby (ktorá mala vplyv na zmenu práv) až 11. mája 2004.

19. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sa stotožnil so závermi krajského súdu. Uviedol, že závery sťažovateľa sú vystavané na nesprávnom presvedčení, že nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 65/2010 zmenil hranicu katastrálneho územia a že je rozhodnutím štátneho orgánu v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. Porušenie práva mesta Košice však ústavný súd konštatuje len z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nesprávne odmietol jeho odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach.

20. Podľa názoru žalobcu, ak by bol správny názor, že uvedeným nálezom stratilo rozhodnutie správy katastra o určení hranice v prospech obce Sokoľany právoplatnosť, je to práve inštitút opravy chyby v katastri v zmysle § 59 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/1995 Z.z., ktorý by mal byť aplikovaný. A preto by sa na tento prípad vzťahovali závery uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/37/2010 z 18. mája 2011. Poukázal pritom na postup pri zmene hranice katastrálnych území podľa zákona č. 162/1995 Z.z. a jeho vykonávacej vyhlášky č. 79/1996 Z.z., keď podkladom na vyznačenie zmeny hranice v katastrálnom operáte môže byť výlučne právoplatné rozhodnutie presne určujúce, aká zmena sa má vykonať, teda rozhodnutie, z ktorého je zrejмый druh a spôsob zmeny. Zmena hranice bola vykonaná na podklade právoplatného rozhodnutia Správy katastra Košice - okolie z 20. júna 2007. Akákoľvek nová zmena môže nastať iba na základe nového právoplatného rozhodnutia vymedzujúceho takúto zmenu.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd postupom podľa § 452 a nasl. SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 SSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

22. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 582/2004 Z. z. miestnou daňou, ktorú môže uložiť obec je daň z nehnuteľností.

23. Podľa § 3 zákona č. 582/2004 Z.z. zdaňovacím obdobím miestnych daní uvedených v § 2 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) a poplatku uvedeného v § 2 ods. 2 je kalendárny rok.

24. Podľa § 18 ods. 2 vety prvej a druhej zákona č. 582/2004 Z.z. na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 99 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. správu dane z nehnuteľností podľa § 2 ods. 1 písm. a) vykonáva obec, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.

26. Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb. pri daniach, kde predmetom zdanenia je nehnuteľnosť, je miestne príslušný správca dane, v ktorom územnom obvode sa predmetná nehnuteľnosť nachádza.

27. Podľa § 3 ods. 10 písm. a) zákona č. 511/1992 Zb. na určenie miestnej príslušnosti pri dani z nehnuteľností vyrubovanej za zdaňovacie obdobie je rozhodujúci stav k prvému dňu zdaňovacieho obdobia.

28. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "vklad"), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "záznam") a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len "poznámka").

29. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. záznam je úkon správy katastra plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

30. Podľa § 7 zákona č. 162/1995 Z.z. kataster obsahuje tieto údaje:

- a) geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností a katastrálnych území,
- b) parcelné čísla, údaje o parcelách registra "C" evidovaných na katastrálnej mape, údaje o parcelách registra "E" evidovaných na mape určeného operátu, druhy a výmery pozemkov, súpisné čísla stavieb, údaje o príslušnosti pozemkov k zastavanému územiu obce, 2) údaje o druhoch chránených nehnuteľností, o cenách poľnohospodárskych a lesných pozemkov a údaje o využívaní nehnuteľností, vybrané údaje na začlenenie pozemkov do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo do lesného pôdneho fondu, údaje o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách, vybrané údaje na tvorbu a ochranu životného prostredia a vybrané údaje pre iné informačné systémy o nehnuteľnostiach,
- c) údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkoch nehnuteľností (ďalej len "vlastník") a o iných oprávnených z práv k nehnuteľnostiam (ďalej len "oprávnená osoba"), ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam,
- d) údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach alebo údaje o bodových poliach,
- e) sídelné a nesídelné geografické názvy.

31. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

32. Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra je spôsobilá v štátnom jazyku, českom jazyku alebo v úradne osvedčenom preklade písomne vyhotovená zmluva, verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní a počítaní a bez iných zrejmych nesprávností.

33. Podľa § 42 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. zmluva, verejná listina alebo iná listina obsahujú označenie

- a) účastníkov práv k nehnuteľnostiam; ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ak ho má pridelené, prípadne iné identifikačné údaje,
- b) právneho úkonu a jeho predmet, miesto a čas právneho úkonu,
- c) nehnuteľnosti podľa katastrálneho územia, pozemku podľa parcelného čísla evidovaného v súbore popisných informácií, pozemku evidovaného ako parcela registra "C" alebo parcela registra "E", druhu pozemku a výmery pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je stavba postavená, čísla bytu alebo nebytového priestoru, čísla poschodia, čísla vchodu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku, prípadne na príľahlom pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je dom postavený; ak je nehnuteľnosť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov, uvádza sa i podiel vyjadrený zlomkom k celku.

34. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. správy katastra priebežne prešetrojú ohlásené alebo inak zistené zmeny údajov katastra.

35. Podľa § 59 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/1995 Z.z. správa katastra aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra.

36. Podľa § 59 ods. 4 zákona č. 162/1995 Z.z. oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a) a § 78 ods. 1.

37. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

38. Podľa § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačné jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“.

39. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. záväzné údaje katastra sa používajú najmä na ochranu práv k nehnuteľnostiam, na účely správy daní a poplatkov, na ochranu poľnohospodárskeho pôdneho fondu, ochranu lesného pôdneho fondu, tvorbu a ochranu životného prostredia, hospodársku činnosť a na informačné systémy o nehnuteľnostiach.

40. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie sťažovateľa v spojení s rozhodnutím Mesta Košice, ktorým bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2011. Ako vyplýva zo súvisiacich skutkových okolností prípadu (bod 3. a 4. tohto rozsudku), o príslušnosti sporného pozemku do konkrétneho katastrálneho územia bolo vedených niekoľko na seba nadväzujúcich súdnych ako aj správnych konaní, pričom, pokiaľ je najvyššiemu súdu známe, doteraz nebolo o priebehu hranice s konečnou platnosťou rozhodnuté. Ako vyplýva z § 3 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb. (a tiež z § 99 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z.), skutočnosť, v ktorom katastrálnom území sa nehnuteľnosť nachádza, je podstatná pre určenie miestnej príslušnosti správcu dane. V prejednávanej veci nie je medzi účastníkmi sporné, že žalobca za rok 2011 už uhradil daň z totožných nehnuteľností obci Sokolany na základe ňou vydaného platobného výmeru. Sťažovateľ však zastáva názor, že miestne príslušným na vyrubenie dane z nehnuteľnosti na rok 2011 je Mesto Košice, nakoľko k 1. januáru 2011 sa predmetné nehnuteľnosti nachádzali v jeho územnom obvode.

41. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu kasačného, bolo posúdiť správnosť právnych záverov krajského súdu, ktorý rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že za rozhodujúcu pre zrušenie napadnutého rozhodnutia považoval krajský súd skutočnosť, že podľa údajov katastra k 1. januáru 2011 boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, zapísané na LV č. XXXX, vedené v katastrálnom území E., a tiež bolo podľa krajského súdu neopomenuteľné, že za totožné nehnuteľnosti žalobca už odviezol daň (za zdaňovacie obdobie roku 2011) obci Sokolany.

42. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti argumentuje relatívnym charakterom materiálnej publicity katastra, nakoľko § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. ohľadne hodnovernosti údajov katastra výslovne pripúšťa dôkaz opaku. Aj keď záznam ohľadne nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 65/2010, ktorým stratilo právoplatnosť rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ z 20. júna 2007 vo veci určenia priebehu hranice v prospech obce Sokolany, bol v katastri vykonaný dňa 28. apríla 2011, vzhľadom na to, že nález nadobudol právoplatnosť 8. novembra 2010, má sťažovateľ za to, že k 1. januáru 2011 bol právny stav taký, že sporné územie bolo súčasťou mesta Košice. Nakoľko záznam nemá konštitutívne účinky, k zmene právneho stavu došlo právoplatnosťou nálezů ústavného súdu a skutočný zápis v katastri nehnuteľnosti je irelevantný.

43. Najvyšší súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že sa v tejto veci nebude detailne zaoberať otázkou záväznosti údajov katastra a v nadväznosti na to skúmaním podmienok miestnej príslušnosti správcu dane. Aj keď sa táto otázka javí ako zásadná, najvyšší súd má za to, že skutkové okolnosti

prípade podmieňujú posúdenie dôvodnosti kasačnej sťažnosti inou skutočnosťou, ktorá je pre prejednávajúcu vec kľúčová a odsúva ostatné otázky do úzadia. Skutočnosť, že žalobca už daň za totožné nehnuteľnosti a totožné zdaňovacie obdobie uhradil inému správcovi dane (obec Sokolany) ako je správca dane, ktorý žalobcovi daň vyrubil v prejednávacom prípade (mesto Košice), pričom sám sťažovateľ ako správny orgán druhého stupňa vo veci uvádza, že rozhodnutie obce Sokolany pre rok 2011 už nemôže preskúmať ani ho posúdiť ako nulité, je tou najzásadnejšou okolnosťou pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v prejednávanej veci. V prípade, že daň je už daňovníkom uhradená a sťažovateľ nepoukázal na žiadne možnosti, ako tento stav zvrátiť, potom je neprípustné, aby za totožný predmet a zdaňovacie obdobie bola daňovníkovi vyrubená ďalšia daň, pokiaľ by takúto situáciu nenastoloval priamo normatívny predpis. V prejednávanej veci je preto potrebné kategoricky uzavrieť, že napadnutým rozhodnutím sťažovateľa v podstate došlo k duplicitnému zdaneniu žalobcu, čo právna norma nepripúšťa.

44. Najvyšší súd v danom prípade nepovažuje za potrebné ustalovať, do akej miery žalobca konal účelne a či uhradil obci Sokolany daň s vedomím, že táto obec nie je miestne príslušným správcom dane, ako na to poukazuje sťažovateľ. Vzhľadom na skutkový priebeh ohľadne zmeny hranice katastrálneho územia a rozdielnosť právnych názorov na otázku ustálenia skutočného územného obvodu, do ktorého predmetné nehnuteľnosti patrili k 1. januáru 2011, možno sa uspokojiť s konštatovaním, že žalobca nemusel mať jasno v otázke miestnej príslušnosti správcu dane. V jeho prospech však rozhodne svedčí skutočnosť, že podľa údajov katastra k 1. januáru 2011 boli predmetné nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu vedené v katastrálnom území E..

45. Sťažovateľ vo svojej argumentácii netvrdil, že by bolo výlučnou zodpovednosťou žalobcu ako daňovníka určiť miestne príslušného správcu dane a uhradiť mu daň a že prípadný omyl v tejto otázke je pripisovaný na vrub daňovníka a má za následok povinnosť uhradiť daň okrem nepríslušnému správcovi dane aj miestne príslušnému správcovi dane. Pričom sťažovateľ vytvoril práve takúto situáciu, keďže zaviazal žalobcu opakovane uhradiť daň za totožné nehnuteľnosti, pričom skôr zaplatenú daň a rozhodnutie, ktorým bola vyrubená, ponecháva v platnosti.

46. Je nepopierateľným faktom, že daňové orgány konajú na základe zásady oficiality, a teda aj bez iniciatívy daňovníkov dbajú na dodržiavanie právnych predpisov a správne vyberanie daní. Preto musí najvyšší súd podotknúť, že pokiaľ sťažovateľ svojou argumentáciou naznačuje, že vinou žalobcu, ktorý nepodal riadny ani mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu obce Sokolany, došlo k situácii, že sťažovateľ už nemá právne prostriedky na preskúmanie rozhodnutia obce Sokolany (ktoré považuje za vydané miestne nepríslušným správcom dane), táto jeho argumentácia je priamo scestná a bez opory v zákone. Nie je predsa povinnosťou daňovníka, a to ani v prípade, že by bol nespokojný s rozhodnutím správcu dane, podávať proti rozhodnutiu opravné prostriedky. Pokiaľ mal sťažovateľ pod „preskúmaním rozhodnutia v rámci svojich kompetencií“ na mysli preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, či obnovu konania (ako mimoriadne opravné prostriedky), najvyšší súd uvádza, že oba tieto inštitúty sú uplatniteľné aj z úradnej moci správneho orgánu, preto nie je potrebné dávať za vinu daňovníkovi, že ich sťažovateľ nemôže uplatniť. Ako logickejšia sa v kontexte prejednávanej veci javí skôr možnosť, že podnet na preskúmanie rozhodnutia obce Sokolany a posúdenie jeho zákonnosti mohol pre sťažovateľa vziť napríklad od mesta Košice ako správcu dane (ktoré bolo zainteresované už do konania o zmene hranice katastrálneho územia a možno dôvodne predpokladať, že malo vedomosť o predmetných nehnuteľnostiach a o daňovej povinnosti na nich sa vzťahujúcej).

47. S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť s konštatovaním, že neobsahovala také argumenty, ktoré by spochybnili správnosť rozsudku krajského súdu, keďže sa kasačný súd stotožnil s ťažiskovým dôvodom rozhodnutia krajského súdu.

48. O trovách kasačného konania rozhodol najvyšší súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP a priznal žalobcovi náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľ v tomto konaní nebol úspešný, čo znamená úspech žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.